

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงาม: บริบทประเทศไทย

The Success Factors of Beauty Pageant: Thailand Context

Received: February 5, 2023

Revised: February 9, 2023

Accepted: April 3, 2023

ชลิท ฉะบับพิมาย¹, ปริศนา กัมพูสิริ²,และ อธิป จันทรสุริย์³¹มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, ²วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา,³มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตChalit Chiabphimai ¹, Prisana Kumpusiri ²,and Athip Jansuri ³¹Vongchavalitkul University, ²St Theresa International College,³Kasem Bundit University

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพเชิงปรากฏการณ์วิทยานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จ ของการ ประกวดนางงามในประเทศไทย รวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้วยแบบ สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับนางงามที่ชนะเลิศการประกวดในเวทีระดับประเทศ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการ วิเคราะห์เชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงของข้อมูลใช้ 2 วิธี คือ เทคนิคสามเส้าแบบวิธีการที่แตกต่างและการใช้ เทคนิคสามเส้าของผู้ให้ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย บุคลิกภาพ ทักษะ พื้นฐานในการเรียนรู้ การเรียนรู้และนวัตกรรม สารสนเทศ ทักษะทางปัญญา และการสื่อสารทางภาษา 2. ปัจจัยด้านการวินิจฉัยตนเอง ประกอบด้วย บุคลิกภาพหรือลักษณะเฉพาะ อัตลักษณ์ทางความงาม รูปร่าง หรือสัดส่วน อุปนิสัย ความสามารถพิเศษ ภูมิหลัง และการมีส่วนร่วมกับกิจกรรม 3. ปัจจัยด้านการกำหนด เป้าหมาย ประกอบด้วย ตั้งเป้าหมาย อย่างชัดเจน ความมุ่งมั่น และแรงผลักดัน 4. ปัจจัยด้านการหาทรัพยากร ประกอบด้วย เครื่องสำอาง ชุด อุปกรณ์เสริม และรองเท้า 5. ปัจจัยด้านการหาบุคคลสนับสนุน ประกอบด้วย ช่างแต่งหน้า-ทำผม ผู้สอนบุคลิกภาพ พี่เลี้ยงนางงาม บุคคลในครอบครัว สื่อมวลชน และแฟนคลับ 6. ปัจจัย ด้านความอดทนและพยายาม ประกอบด้วย ความพยายามในการพัฒนาบุคลิกภาพภายใน ความพยายามใน การพัฒนาบุคลิกภาพภายนอกความอดทนในการสร้างวินัยในตนเอง และความพยายามต่อการฝึกฝนอย่างเต็ม ศักยภาพและสูงสุดความสามารถ

คำสำคัญ: ปัจจัยแห่งความสำเร็จ, การประกวดนางงาม, บริบทประเทศไทย

Abstract

This phenomenological qualitative research aimed to study the role of beauty queen in Thai society. The data collecting was sought by the documents related as well as in-depth interviews conducted with the winner of the beauty pageant. The content analysis was employed to analyze the data. The result of this research found that: 1. factors of learning as follows: personality, basic learning skills, learning and Innovation skills, information skills, cognitive skills and communication. 2. factors of self-diagnosis as follows: personality, individuality, shape or proportion, character, talented, background and participate in various

events. 3. factors of goal as follows: goal setting, intently and impulsion. 4. factors of finding appropriate resources as follows: cosmetics clothes accessory and shoes. 5. factors of recruit of other people as follows: makeup artist and hair stylist, personality trainer, chaperone, family members, mass media and big fan. 6) factors of strickability and preserverance as follows: attempt to internal personality development, attempt to external personality development develop self-discipline and practice or training.

Keywords: The Success Factors, Beauty Pageant, Thailand Context

บทนำ

การประกวดนางงามในประเทศไทย คือ การเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีบทบาทในพื้นที่สาธารณะมากยิ่งขึ้น (ชวัลพร บุญเกิด และภริดา ชัยรัตน์, 2565) โดยบทบาทและหน้าที่ของนางงามได้เปลี่ยนไป จากในอดีตจากเดิมที่เป็นผู้ประชาสัมพันธ์ด้านประชาธิปไตยกลายเป็นตัวแทนของประเทศเข้าร่วมประกวดเวทีระดับโลก ดังนั้นนางงามจึงต้องต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมเพื่อให้เกิดภาพจำและการยอมรับ รวมไปถึงสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อการต่อยอดทางธุรกิจ (ธนกร พฤษชชาติถาวร, 2564) นอกจากนั้นแล้วการประกวดนางงามยังเป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีพื้นที่ในการแสดงออกทั้งรูปร่างหน้าตา ความรู้ความสามารถ และเป็นเวทีที่เปิดโอกาสในอนาคตให้กับผู้เข้าประกวด เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง สถานะทางสังคม การยอมรับและความ มั่งคั่ง (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสมิต อินทวงศ์, 2557) การประกวดนางงามจึงกลายเป็นทางเลือกหนึ่ง ของผู้หญิงในการแสวงหาโอกาส การยกระดับตนเองเพื่อความมั่นคงในอนาคต (สมิต อินทวงศ์, 2558) อ้างถึง ชวัลพร บุญเกิด และภริดา ชัยรัตน์, 2565)

ในปัจจุบันการประกวดนางงามได้มีการปรับปรุงแบบการแข่งขันเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท ของสังคมโลก เกิดความท้าทายและการแข่งขันที่สูงขึ้น นำไปสู่ภาวะความกังวลใจ ความไม่มั่นใจ ความวิตกกังวลใจให้แก่ ผู้ที่จะเข้าประกวดมากยิ่งขึ้น (อภิลักษณ์ เกษมผลกุล และพงษ์ศิริชัย สมคะเน, 2565) เพราะเกณฑ์การตัดสินก็ เพิ่มการวัดระดับความเฉลียวฉลาดทางสติปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ หรือความสามารถในการ ควบคุมอารมณ์และพัฒนาอารมณ์ (EQ) ให้เป็นปกติสุขได้ ไม่ว่าเหตุการณ์รอบข้าง จะเป็นอย่างไร เพื่อนำมา พิจารณาประกอบการตัดสิน (ธราทิพย์ สุขตรุณพัฒน์ และศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล, 2560) ผนวกกับนางงาม จะต้องสามารถสื่อสารอัตลักษณ์ความงามที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ มีระดับการศึกษาที่ดี อีกทั้งมี ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดี เนื่องจากต้องเป็นตัวแทนประเทศ เพื่อคว้าตำแหน่งชนะเลิศใน การประกวดระดับนานาชาติรวมถึงการเผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ เพื่อให้นานาชาติได้ประจักษ์ถึงอัต ลักษณ์ของประเทศผ่านตัวผู้เข้าประกวด (วรพงษ์ ปลอดมุสิก และจิตินัน บุญภาพ คอมมอน, 2561)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนางงามมีบทบาทมากยิ่งขึ้นกว่าในอดีต การประกวด นางงามจึงเป็นเวทีในการแสดงออกถึงศักยภาพของผู้หญิง ส่งผลให้มีผู้หญิงไทยจำนวนมากสนใจในการเข้าร่วม ประกวดนางงาม แต่ปัญหาที่พบคือผู้เข้าร่วมประกวดบางบุคคลยังขาดศักยภาพและความพร้อมในการ ประกวดนางงามเวทีระดับประเทศของไทย จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ของการประกวดนางงามในประเทศไทย เพื่อนำไปสู่การนำเสนอข้อมูลปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวด นางงามในประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรมให้กับผู้ที่ต้องการชนะเลิศการประกวดนางงามของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงามในประเทศไทย

ประโยชน์ที่ได้รับ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงามตามบริบทของประเทศไทย เป็นส่วนหนึ่ง ในการเตรียมความพร้อมเพื่อประกวดนางงาม โดยผู้ที่สนใจเข้าประกวดนางงามเวทีระดับประเทศ ของประเทศไทย จะต้องฝึกฝนและเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองในสอดคล้องกับบริบทของแต่ละเวที การประกวด เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการประกวดนางงาม

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงาม: บริบทประเทศไทย ผู้วิจัยได้ประยุกต์ ทฤษฎีการพัฒนาตนเองของ Megginson and Peadler โดยการพัฒนาตนเองจะเกิดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ ความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง รวมทั้งการเรียนรู้และแรงจูงใจที่จะผลักดันให้เกิดกระบวนการในการพัฒนา ตนเอง (Megginson and Peadler, 1992) โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ (Learning) การพัฒนาตนเองต้องเริ่มจากการเรียนรู้เกี่ยวกับภารกิจนั้น ๆ รวมถึงต้องมีความเข้าใจต่อบริบทขององค์กรผู้จัดประกวดว่าต้องการสิ่งใดหรือมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร หากบุคคลไม่มีความเข้าใจความรู้เกี่ยวกับองค์กรผู้จัดประกวดก็จะไม่เกิดการพัฒนาตนเอง เนื่องจากการเรียนจะรับรู้ได้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ตนเองต้องการรู้และพัฒนา

2. การวินิจฉัยตนเอง (Self-Diagnosis) การที่จะพัฒนาตนเอง บุคคลควรจะต้องสำรวจ วิเคราะห์ เพื่อให้ทราบจุดเด่น จุดด้อย และข้อบกพร่องของตนเอง จึงจะนำข้อมูลตรงนั้นมาเพื่อใช้ในการแก้ไข ปรับปรุง เพื่อยกระดับความสามารถของตนเอง

3. การกำหนดเป้าหมาย (Goal) การกำหนดเพื่อให้ทราบถึงเป้าหมายในการพัฒนาตนเองว่าจะต้องพัฒนาไปในทิศทางไหนและพัฒนาจากเดิมอย่างไร ควรกำหนดเพื่อนำไปสู่ประเมินหรือวัดผลตนเอง

4. การหาทรัพยากรที่เหมาะสม (Finding Appropriate Resources) หลังจากที่ทำกาตั้งเป้าหมาย เรียบร้อยแล้วจะต้องสามารถกำหนดวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้นได้ โดยการหาความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และค้นคว้าจากแหล่งข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ รวมถึงเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

5. การหาบุคคลสนับสนุน (Recruit of other People) เป็นการหาความช่วยเหลือหรือการสนับสนุน จากบุคคลรอบข้าง เพื่อพัฒนาตนเองสู่ความสำเร็จ ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้ใหญ่ หรือผู้ที่มีทักษะความเชี่ยวชาญ ที่จะสามารถช่วยแนะนำการเรียนรู้ได้อย่างสม่ำเสมอ

6. ความอดทนและพยายาม (Strickability and Preserverance) การเรียนรู้ควรควบคู่กับการ พากเพียร พยายาม อดทน ไม่ท้อต่ออุปสรรคที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งควรใช้เวลาอย่างคุ้มค่าเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพเชิงปรากฏการณ์วิทยา ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาข้อมูลปฐม ภูมิ จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคลกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ชนะเลิศการประกวดนางงามในเวที ระดับประเทศ ของประเทศไทย ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงามใน ประเทศไทย โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ชนะเลิศการประกวดนางงามในเวทีระดับประเทศของประเทศไทย ได้แก่ เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์สหรือมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวที การประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ จำนวนทั้งสิ้น 20 คน ตามแนวคิดของ Creswell อ้างใน จำเนียร จวงตระกูล ระบุว่า การศึกษาปรากฏการณ์ต้องมีขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 10 บุคคล (จำเนียร จวงตระกูล, 2561) ใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับปัญหาและความมุ่งหมายในการวิจัยตามแนวคิดของสิน พันธุ์พินิจ (สิน พันธุ์พินิจ, 2554)

เครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัยเป็นการสัมภาษณ์ที่มีการวางแผนและกำหนดแนวคำถามไว้พอประมาณสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม โดยผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ได้ข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดและกำหนดประเด็นเพื่อเป็นแนวคำถามที่ใช้ ในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในการสัมภาษณ์ โดยแนวคำถามนั้นผ่านการรับรองจากผู้ตรวจสอบและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญตามประเด็นในการวิจัยและได้รับการยอมรับในวงการวิชาชีพนางงามจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาความรู้ในเชิงโครงสร้างและทฤษฎี (Content validity) จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out group) คือ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่คุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวคิดของชาย โพธิ์สีตา เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) พร้อมปรับปรุงแบบสัมภาษณ์อีกหลายรอบ จนมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง (ชาย โพธิ์สีตา, 2562)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนการศึกษาเอกสาร โดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากการศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัย และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับประเด็นที่วิจัย
2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยเก็บข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์นางงามที่ชนะเลิศการประกวด ในเวทีระดับประเทศ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลข้อมูลวิจัยใช้หลักการอุปมาน โดยอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่ออธิบายผลที่เกิดขึ้น วิเคราะห์โดยแยกแยะจัดข้อมูลเข้าหมวดหมู่ ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์และจุดเด่นหรือ จุดที่สำคัญของข้อมูล ส่วนการสังเคราะห์ ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลจำนวนสองสิ่งขึ้นไปมาทำการตีความและแปรผลเพื่อให้ข้อมูลเกิดความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแนวคิดและทฤษฎี การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงของข้อมูล ตามแนวคิดของ Denzin คือ การใช้เทคนิค สามเส้าแบบวิธีการที่แตกต่างและการใช้เทคนิคสามเส้าของผู้ให้ข้อมูล (Denzin, 1978)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงาม: บริบทประเทศไทย ผู้วิจัย ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคลกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ชนะเลิศการประกวดนางงามในเวทีระดับประเทศของประเทศไทย ได้แก่ เวทีการประกวดนางสาวไทย เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์สหรือมิสยูนิเวิร์ส ไทยแลนด์ เวทีการประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ และเวทีการประกวดมิสแกรนด์ไทยแลนด์ จำนวนทั้งสิ้น 20 คน ผู้วิจัยจำแนกผลการวิจัยออกเป็น 6 ปัจจัยตามประเด็นที่ทำการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ด้านการเรียนรู้ของการประภคณางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง โดยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับการประภคณางงาม ทั้งบุคลิกภาพภายในและภายนอก ประกอบด้วย การเรียนรู้เพื่อรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง การพัฒนาสติ และความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา การพัฒนาทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้ ในทักษะที่เกี่ยวข้องกับการประภคณางงาม คือ การเรียนรู้และฝึกฝนการคิดในเชิงบวกรวมทั้งการฝึก การตอบคำถามในเชิงบวก การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม โดยการเรียนรู้ทักษะที่มีความพร้อมในการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันภายใต้การเปลี่ยนแปลงและเรียนรู้บริบทของเวทีการประภคณในปัจุบัน คือ การคิดเชิงนวัตกรรมเพื่อสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่ตรงตามเป้าหมายของแต่ละเวทีการประภคณ การพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี โดยการประยุกต์ใช้สื่อให้เหมาะสม กับการเรียนรู้เกี่ยวกับการประภคณางงาม คือ การประยุกต์ใช้สื่อวีดิทัศน์เพื่อรับชมตัวอย่างการเดินชุดราตรีหรือการเดินชุดว่ายน้ำจากแบบอย่างที่ดี การประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อศึกษาข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ในปัจุบันการพัฒนาทักษะทางปัญญา โดยเป็นผู้ใฝ่รู้ในการเรียนและแสวงหาความรู้ ด้วยการเรียนรู้จากการศึกษาเล่าเรียนหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประภคณางงามในบริบทปัจุบัน และการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางภาษา โดยการเรียนรู้การสื่อสารภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสนทนาระหว่างเข้าร่วมประภคณ การให้สัมภาษณ์ และการตอบคำถามในการประภคณเวทีระดับชาติและนานาชาติ

2. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ด้านการวินิจฉัยตนเองของการประภคณางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย นางงามจะต้องวิเคราะห์จุดเด่นของตนเอง ได้แก่ การวิเคราะห์หาจุดเด่นของบุคลิกภาพหรือลักษณะเฉพาะ ของตนเองโดยไม่ลอกเลียนบุคลิกลักษณะ (Character) ของผู้อื่น การนำเสนออัตลักษณ์ ทางความงามที่แตกต่างจากค่ามาตรฐานความงามแบบเดิม ความเหมาะสมของรูปร่าง สัดส่วน ตามมาตรฐาน ของกองประภคณ อุปนิสัยร่าเริง อธิษาศัยดี มีเมตตริจิตทั้งดงาม ความสามารถพิเศษที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ การมีภูมิหลัง (Background) ที่ดี การให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของกองประภคณและความสามารถ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมทั้งนางงามจะต้องวิเคราะห์จุดด้อยและข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อนำมาปรับปรุง พัฒนา แก้ไข ให้สอดคล้องตามบริบทของกองประภคณที่นางงามเลือกประภคณ

3. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ด้านการกำหนดเป้าหมายของการประภคณางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจนในการประภคณแต่ละครั้งและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของเวทีการประภคณ เมื่อนางงามกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนแล้วจะนำไปสู่ความมุ่งมั่นที่จะทำให้ สิ่งที่กำลังอยู่เกิดผลสำเร็จ รวมทั้งเกิดแรงผลักดันสู่ผลสำเร็จในการประภคณ ซึ่งการตั้งเป้าหมายอาจเริ่มต้น จากเป้าหมายเล็ก ๆ ที่เป็นการแบ่งย่อยจากเป้าหมายใหญ่ และทุกครั้งที่ทำเป้าหมายเล็ก ๆ นั้นสำเร็จก็จะทำให้เสริมสร้างความมั่นใจมากยิ่งขึ้น เช่น การตั้งเป้าหมายในการประภคณรอบคัดเลือก การประภคณ ให้ได้รับรางวัลในระดับประเทศ และการประภคณต่อในระดับนานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้นางงามต้องประเมินความสามารถของตัวเอง และความมุ่งมั่นที่มากพอต่อเป้าหมาย หากประเมินตัวเองแล้วยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข จำเป็นต้องรับแรงปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองก่อนที่จะเดินทางไปสู่เป้าหมายต่อไป

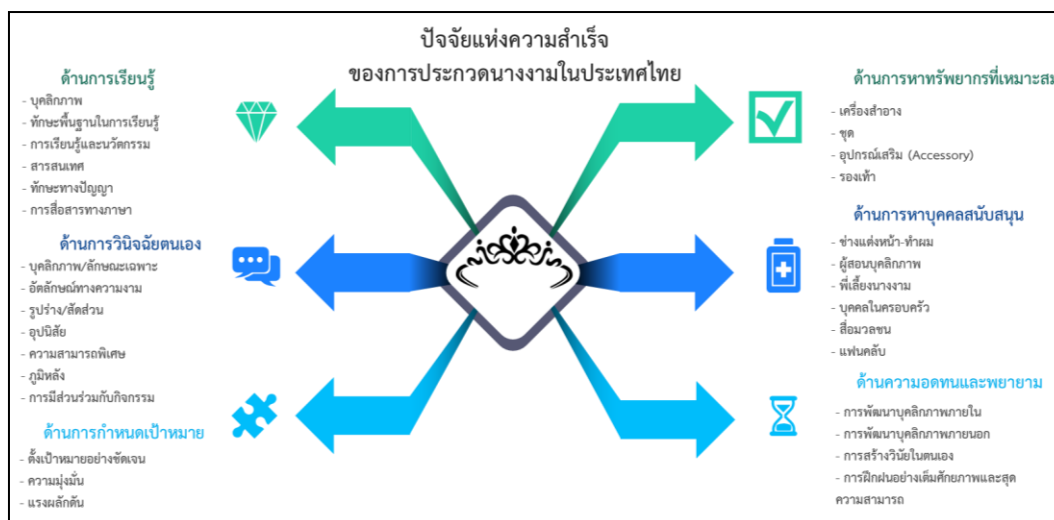
4. ปัจจัยแห่งความสำเร็จด้านการหาทรัพยากรที่เหมาะสมของการประภคณางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย เครื่องสำอาง การเลือกชุด อุปกรณ์เสริม (Accessory) รวมถึงรองเท้า เพื่อเสริมบุคลิกภาพ ของผู้เข้าประภคณโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของรูปร่าง สัดส่วน สี ขนาด และสอดคล้องกับแนวทาง (Theme) ของกองประภคณ โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจกับบุคลิกภาพภายนอกของตนเองว่าเหมาะสม กับสิ่งใด โดยมีรายละเอียดดังนี้ 1) เครื่องสำอาง ควรเลือกสีของรองพื้น บลัชออน อายชาโดว์ และลิปสติก ให้เข้ากับสีผิว 2) การเลือกชุด โดยต้องคำนึงถึงช่วงเวลาในการสวมใส่ เช่น การเก็บตัว การทำกิจกรรมต่าง ๆ การประภคณใน

รอบลองไฟ (Preliminary Competition) รอบสุดท้าย (Final Competition) ทั้งชุดว่ายน้ำ และชุดราตรี นอกจากนี้ผู้ออกแบบยังต้องออกแบบชุดให้เสริมสร้างสรีระของนางงามให้มีความโดดเด่น ประกอบกับรูปแบบการตกแต่ง การเลือกโทนสี และการสื่อความหมายของชุดนั้น ๆ 3) อุปกรณ์เสริม อาจต้องคำนึงถึงเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ในแต่ละวันทั้งการเก็บตัว การทำกิจกรรม การประกวดในรอบต่าง ๆ เช่น การเลือกกระเป๋าคือที่สวมใส่ในวันจัดเลี้ยง การเลือกเครื่องประดับสร้อยคอ ต่างหู กำไล ให้เข้ากับชุดราตรีที่สวมใส่ ตลอดจนความเหมาะสม และความพอดีของการใส่อุปกรณ์เสริม เพื่อไม่ให้เยอะจนเกินไป 4) รองเท้า เป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนางงามเป็นอย่างมาก ควรเลือกรองเท้าที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการเดิน ทั้งระดับความสูงของส้นรองเท้า ลักษณะสายรัดรองเท้าที่มีความกระชับ และสีของรองเท้าที่เหมาะสมกับสีของชุด ที่สวมใส่ นอกจากนี้ยังเป็นการป้องกันอุบัติเหตุหกล้มในระหว่างการเดิน

5. ปัจจัยแห่งความสำเร็จด้านการหาบุคคลสนับสนุนของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย ผู้สนับสนุนด้านการส่งเสริมบุคลิกภาพภายนอก เช่น 1. ช่างแต่งหน้า-ทำผม ผู้สอนบุคลิกภาพ นับว่ามีบทบาทสำคัญในการเสริม เติมแต่งให้นางงามมีความโดดเด่น และมีความสมบูรณ์ทั้งด้านบุคลิกภาพภายนอกและภายใน โดยช่างแต่งหน้า-ทำผม เป็นผู้รู้ว่านางงามคนไหนมีจุดเด่น จุดด้อย บนใบหน้า ที่ต้องเสริมหรือเติมแต่งอย่างไร จุดใดควรเน้นหรือจุดใดควรเบาบาง เพื่อให้นางงามรู้สึกมั่นใจเมื่อถึงเวลา การประกวด นอกจากนี้การทำผมควรต้องเข้ากับชุดที่สวมใส่ เช่น การรวบผมตั้งปล่อยหางม้าในรอบชุดว่ายน้ำ การทำผมฟารา ซึ่งเป็นทรงผมที่ได้รับความนิยมในยุค 70 หรือรวบผมต่ำในรอบชุดราตรี เป็นต้น 2. ผู้อุปถัมภ์ เช่น พี่เลี้ยงนางงาม บุคคลในครอบครัว เป็นต้น ถือเป็นแรงสนับสนุนที่สำคัญในลำดับแรก ๆ เนื่องจากสถาบันครอบครัวจะเป็นส่วนเสริมสร้างความมั่นใจแก่นางงาม เริ่มต้นขึ้นพื้นฐานการดูแลอบรม สั่งสอนจากครอบครัว รวมทั้งพี่เลี้ยงนางงามที่คอยเป็นที่ปรึกษา ดูแล ช่วยเหลือ ตลอดระยะเวลาการประกวด 3. ผู้สนับสนุน ด้านการเผยแพร่เพื่อสร้างการรับรู้ อาทิ สื่อมวลชน แฟนคลับ การที่สื่อมวลชนให้ความสนใจในตัวนางงาม ด้วยการเผยแพร่ภาพถ่าย ประวัติข้อมูลของนางงาม ยิ่งทำให้นางงามเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อฐานแฟนคลับที่ชื่นชอบนางงามเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างที่มีการประกวดนางงามคนไหนที่มีแฟนคลับมาก เมื่อเดินออกมาก็จะได้รับเสียงเชียร์จากแฟนคลับยิ่งส่งเสริมให้นางงามเกิดความมั่นใจ และกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้น

6. ปัจจัยแห่งความสำเร็จด้านความอดทนและพยายามของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย การพัฒนาบุคลิกภาพภายใน ได้แก่ การพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการฝึกพูดในที่สาธารณะ การพัฒนาบุคลิกภาพภายนอก ได้แก่ การฝึกซ้อม (ยืน เดิน นั่ง ไหว้) ฝึกฝนการโพสท่าหน้ากล้อง การสร้างอินเนอร์ ฝึกยิ้มสำหรับชุดราตรี ชุดว่ายน้ำ ชุดว่ายน้ำจากแบบอย่างที่ดี ทั้งนี้นางงามยังต้องมีวินัยในตนเอง คือ การประพฤติ ปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ รวมทั้งทำอย่างเต็มศักยภาพและสุดความสามารถ นางงามจึงจำเป็นต้องมีความอดทน และมีความพยายามสูงมาก ทั้งแรงกดดันจากภายในและภายนอก ประกอบกับความคาดหวังของแฟนคลับที่มีความหลากหลาย เพื่อให้นางงามเป็นไปในแบบที่ตนเองต้องการ รวมทั้งคำวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ยิ่งทำให้นางงามต้องจัดการกับความรู้สึกของตนเอง เพื่อไม่ให้คำวิพากษ์วิจารณ์เหล่านั้นบั่นทอนจิตใจ และความมุ่งมั่นในการประกวดของนางงาม

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบไปด้วยปัจจัยสำคัญ 6 ประการ ที่ส่งผลให้นางงามสามารถเป็นผู้ชนะเลิศการประกวดนางงามของเวทีการประกวดในประเทศไทยได้ สามารถสรุปได้ตามภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประภคณางามในประเทศไทย

ภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่า 1. ปัจจัยด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย บุคลิกภาพ ทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ การเรียนรู้ และนวัตกรรม สารสนเทศ ทักษะทางปัญญา และการสื่อสารทางภาษา 2. ปัจจัยด้านการวินิจัยตนเอง ประกอบด้วย บุคลิกภาพหรือลักษณะเฉพาะ อัตลักษณ์ทางความงาม รูปร่างหรือสัดส่วน อุปนิสัย ความสามารถพิเศษ ภูมิหลัง และการมีส่วนร่วมกับกิจกรรม 3. ปัจจัยด้านการกำหนดเป้าหมาย ประกอบด้วย ตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน ความมุ่งมั่นและแรงผลักดัน 4. ปัจจัยด้านการหาทรัพยากร ประกอบด้วย เครื่องสำอาง ชุด อุปกรณ์เสริม และรองเท้า 5. ปัจจัยด้านการหาบุคคลสนับสนุน ประกอบด้วย ช่างแต่งหน้า-ทำผม ผู้สอนบุคลิกภาพ พี่เลี้ยงนางงาม บุคคลในครอบครัว สื่อมวลชน และแฟนคลับ 6. ปัจจัยด้านความอดทนและพยายาม ประกอบด้วย ความพยายามในการพัฒนาบุคลิกภาพภายใน ความพยายามในการพัฒนาบุคลิกภาพภายนอกความอดทนในการสร้างวินัยในตนเองและความพยายามต่อการฝึกฝนอย่างเต็มศักยภาพและสูงสุดความสามารถ โดยปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประภคณางามตามบริบทของประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมความพร้อมเพื่อประภคณางาม โดยผู้ที่สนใจเข้าประภคณางามเวทีระดับประเทศของประเทศไทยจะต้องฝึกฝนและเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองในสอดคล้องกับบริบทของแต่ละเวทีการประภคณ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการประภคณางาม

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประภคณางาม: บริบทประเทศไทย ผู้วิจัยได้จำแนกการอภิปรายผลออกเป็น 6 ด้าน ตามประเด็นในการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ด้านการเรียนรู้ของการประภคณางามในประเทศไทย ประกอบด้วย การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง โดยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับการประภคณางาม ทั้งบุคลิกภาพภายในและภายนอก ตามที่กัจจา บานชื่น ระบุว่า บุคลิกภาพนั้นมีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับ ของคนทั่วไปว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความสำเร็จในอาชีพและเป็นที่รักศรัทธาของบุคคลรอบข้าง สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้พบเห็น (กัจจา บานชื่น, 2564) การพัฒนาทักษะพื้นฐาน ในการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้ในทักษะที่เกี่ยวข้องกับการประภคณางาม อาทิ การเรียนรู้และฝึกฝนการคิด ในเชิงบวกรวมทั้งการฝึกการตอบคำถามในเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับประเสริฐ เจริญจิตรธรรม ระบุว่า ในการประภคณความสวยงาม บางครั้งตัดสินใจที่ความฉลาดหลักแหลม คมความคิด ใครฉลาด พุดเก่ง ตอบคำถามดี ก็อาจได้ตำแหน่งสูงสุด

ไปครอง (ประเสริฐ เจริญธรรม, 2556) การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม โดยการเรียนรู้ทักษะที่มีความพร้อมในการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันภายใต้การเปลี่ยนแปลงและเรียนรู้บริบทของเวทีการประกวดในปัจจุบัน ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงตรัสว่า คนเรานั้นจะต้องมีนวัตกรรม คือต้อง innovative หรือต้องรู้จักสร้างสรรค์ ต้องมีความพร้อม ที่จะก้าวไปข้างหน้า ปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลก แต่เราก็ต้องสามารถปรับโลกให้เหมาะสมสอดคล้องกับความเป็นอยู่หรือความพอใจความสุขสบายของตัวเองเหมือนกัน (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2542) นอกจากนี้ธนุรี อนิลบล ยังระบุอีกว่า ยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปก็จะมีนวัตกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา การแต่งหน้าก็เช่นกัน เราต้องปรับให้เหมาะสม ต้องยอมรับ ปรับเปลี่ยน ก้าวตามให้ทัน (ธนุรี อนิลบล, 2556) การพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี โดยการประยุกต์ใช้สื่อ ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้เกี่ยวกับการประกวดนางงาม รวมไปถึงการประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อศึกษาข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบันตามที่ปริศนา กัมพูสิริ พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ และกิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์ ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทนางงามในสังคมไทย ระบุว่า นางงามนับเป็นผู้ใช้สื่อเพื่อเป็นช่องทาง ในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ในประเด็นที่นางงามแต่ละบุคคลขับเคลื่อน รวมถึงภารกิจที่ตนกระทำ ทั้งในระหว่างดำรงตำแหน่งตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวัน (ปริศนา กัมพูสิริ พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ และกิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์, 2565) การพัฒนาทักษะทางปัญญา โดยเป็นผู้ใฝ่รู้ในการเรียนและแสวงหาความรู้ด้วยการเรียนรู้จากการศึกษาเล่าเรียนหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกวดนางงามในบริบทปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับรุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสมิต อินทวงศ์ ทำการวิจัยเรื่อง การประกวดนางงาม กับระบบขายเป็นใหญ่ในพื้นที่ ระบุว่า การประกวดนางงามเป็นพื้นที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างสังคมที่ได้ เปิดโอกาสให้ผู้หญิง และการมีบทบาทในพื้นที่สาธารณะ อันจะนำไปสู่การยอมรับและยกย่องในคุณสมบัติรวมทั้งความรู้ และความสามารถ (รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข และสมิต อินทวงศ์, 2557) นอกจากนี้ยังมีการค้นพบ ของปริศนา กัมพูสิริ พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ และกิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์ ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทนางงาม ในสังคมไทย ระบุว่า ด้านคุณสมบัติของการเป็นนางงามนั้นควรได้รับการศึกษาที่ก่อให้เกิดความรู้ทั้งที่เกิดจากการศึกษาในสถาบันการศึกษา ความรู้ที่มาจากประสบการณ์ หรือการศึกษาตามความถนัดของตนอย่างไร อย่างหนึ่ง เพราะความรู้ส่งผลต่ออัตลักษณ์ส่วนบุคคลที่โดดเด่น การมีทัศนคติที่ดี หรือความรู้ความเชี่ยวชาญ ในสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สามารถขับเคลื่อนสังคมได้ในฐานะนางงาม (ปริศนา กัมพูสิริ พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ และกิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์, 2565) และการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางภาษา โดยการเรียนรู้การสื่อสารภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการสนทนาระหว่างเข้าร่วมประกวด การให้สัมภาษณ์ และการตอบคำถาม ในการประกวด ตามที่ พระกิตติ สารสุธี ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนภาษาอังกฤษผ่านโลกโซเชียล ระบุว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่าง ๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับที่จะสื่อสารได้ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล (พระกิตติ สารสุธี, 2559)

2. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ด้านการวินิจฉัยตนเองของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย นางงามจะต้องวิเคราะห์จุดเด่นของตนเอง ได้แก่ การวิเคราะห์หาจุดเด่นของบุคลิกภาพหรือลักษณะเฉพาะ ของตนเองโดยไม่ลอกเลียนบุคลิกลักษณะของผู้อื่น รวมถึงอัตลักษณ์ทางความงาม ตามที่ธาราทิพย์ สุขดรุณพัฒน์ และ ศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล ทำการศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ของการประกวดนางงามต่อสังคม ระบุว่า ผู้หญิงทุกคนมีความสวยที่แตกต่างกันออกไปตามมุมมองของแต่ละบุคคล แต่จุดที่เริ่มต้นของ

ความสวยงามนั้นย่อมมาจากข้างในจิตใจและสติ ปัญญา รวมถึงการแสดงออก (ธาราทิพย์ สุขตรุณพัฒน์ และ ศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล, 2561) นอกจากนี้ก็จาง บานชื่น ระบุว่า บุคลิกภาพของบุคคลได้พัฒนาโดยอาศัยปัจจัยหลายประการรวมกัน ซึ่งทำให้แต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป โดยพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลร่วมกันในการกำหนดบุคลิกภาพของบุคคล (จิจจา บานชื่น, 2564) ความเหมาะสมของรูปร่างสัดส่วน ตามมาตรฐานของกองประกวด อุนิสิยร่าเริง การมีภูมิหลังที่ดี ตามที่ประเสริฐ เจริญจิตรธรรม ระบุว่า สิ่งที่น่าสนใจเข้าประกวดเวทีใดเวทีหนึ่งจะต้องสำรวจตัวเองในขั้นต้น ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา การศึกษา ชาติตระกูล สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความสำเร็จในการประกวดนางงาม (ประเสริฐ เจริญจิตรธรรม, 2556) รวมทั้ง การมีความสามารถพิเศษที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ตามที่อนูรี อนิลบล ระบุว่า ความสามารถพิเศษต้องมีความพิเศษจึงจะได้คะแนนจากการประกวด ถ้าหากแสดงแล้วดูธรรมดาที่ไม่ได้คะแนนหรือได้คะแนนน้อย ดังนั้น การเลือกแสดงต้องเลือกสิ่งที่ถนัดและมั่นใจว่าทำได้ดีและที่สำคัญคือต้องผ่านการฝึกมาอย่างดี (อนูรี อนิลบล, 2556) นอกจากนี้นางงามควรให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของกองประกวดและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ Desmond อ้างถึงใน ชวัลพร บุญเกิด และภริดา ชัยรัตน์ ทำการวิจัยเรื่อง คานิยมทางการเมืองและสังคมในการประกวดนางงาม ระบุว่า การทำกิจกรรมพิเศษ ที่นอกเหนือจากภาระหน้าที่ในงานที่ทำ โดยเฉพาะกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ให้โอกาสผู้ด้อยโอกาสในสังคม หรือมีส่วนเข้าไปช่วยงานของประเทศชาติ แสดงให้เห็นถึงคุณค่าแห่งภาพลักษณ์นับเป็นทรัพย์สินที่มีคุณค่านหาศาลของบุคคล (ชวัลพร บุญเกิด และภริดา ชัยรัตน์, 2565)

3. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ด้านการกำหนดเป้าหมายของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจนในการประกวดแต่ละครั้งและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของเวที การประกวด เมื่อนางงามกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนแล้วจะนำไปสู่ความมุ่งมั่นที่จะทำให้ สิ่งที่กำลังอยู่เกิดผลสำเร็จ รวมทั้งเกิดแรงผลักดันสู่ผลสำเร็จในการประกวด ตามที่ประเสริฐ เจริญจิตรธรรม ระบุว่า ผู้เข้าประกวดต้องสำรวจตรวจสอบว่าตนเองเหมาะกับเวทีไหน ไม่ว่าจะเป็นเวทีเล็กหรือใหญ่ ต่างมีเป้าประสงค์และเกณฑ์การตัดสินที่แตกต่างกันออกไป บางเวทีเน้นสวยหล่อ ดูดี บางเวทีมีเรื่องของความสามารถพิเศษเข้ามาเกี่ยวข้อง บางเวทีเน้นที่ฉลาดหลักแหลม เป็นต้น (ประเสริฐ เจริญจิตรธรรม, 2556) อีกทั้งยังสอดคล้องกับธนกร พลฤษชาติถาวร ทำการวิจัยเรื่อง ภาพลักษณ์นางงามไทยที่สะท้อนผ่านการตอบคำถามบนเวทีมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ ระบุว่า สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงและเปิดกว้างมากขึ้นทำให้ภาพลักษณ์ผู้หญิงแห่งแรงบันดาลใจและภาพลักษณ์ผู้หญิงคิดบวกของนางงามปรากฏขึ้นอย่างชัดเจน นางงามยุคปัจจุบันจะเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่มีทัศนคติเชิงบวกในเรื่องของตัวเองทั้งบุคลิกภาพ ความงาม รวมถึงทัศนคติในการใช้ชีวิต นำไปสู่มีเป้าหมายสำหรับการดำเนินชีวิต มุ่งความสำเร็จ ต้องการสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ดีในชีวิตของตน และพร้อมจะเป็นแบบอย่าง แรงบันดาลใจให้กับผู้หญิงในรุ่นหลังได้ (ธนกร พลฤษชาติถาวร, 2564)

4. ปัจจัยแห่งความสำเร็จด้านการหาทรัพยากรที่เหมาะสมของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย เครื่องสำอาง การเลือกชุด อุปกรณ์เสริม (Accessory) รวมถึงรองเท้า เพื่อเสริมบุคลิกภาพ ของผู้เข้าประกวดโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของรูปร่าง สัดส่วน สี ขนาด และสอดคล้องกับแนวทาง (Theme) ของกองประกวด ตามที่อนูรี อนิลบล ระบุว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่วงการบันเทิง ได้แก่ 1) การแต่งหน้า ต้องแต่งอย่างถูกวิธีและพอเหมาะ การแต่งหน้าที่ดีต้องสามารถแก้ไขจุดบกพร่องของใบหน้าได้ 2) เสื้อผ้า ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีการตัดเย็บที่ประณีต เหมาะกับรูปร่าง สามารถช่วยพรางจุดด้อยของร่างกายได้ 3) เครื่องประดับ ไม่ควรใส่เครื่องประดับเยอะจนเกินไป ควรเลือกแบบที่ดูดี เรียบ ๆ แต่มีดีไซน์ เลือกให้เหมาะกับชุดที่ใส่ ไม่จำเป็นต้องแพงมากเพราะอาจต้องมีไว้หลายสไตล์ตามวาระและโอกาส 4) รองเท้า รองเท้าที่ดี ต้อง

ใส่สไบ เดินได้สะดวก สีหลัก ๆ ที่มี คือ สีขาว ดำ ครีม เลือกสีรองทำให้เข้ากับเสื้อผ้าจะช่วยเสริมให้ดูดีได้ (อนูรี อนิลบล, 2556)

5. ปัจจัยแห่งความสำเร็จด้านการหาบุคคลสนับสนุนของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย ผู้สนับสนุนด้านการส่งเสริมบุคลิกภาพภายนอก ได้แก่ ช่างแต่งหน้า-ทำผม ผู้สอนบุคลิกภาพ นับว่ามีบทบาทสำคัญในการเสริม เต็มแต่งให้นางงามมีความโดดเด่น และมีความสมบูรณ์ทั้งด้านบุคลิกภาพภายนอก และภายใน ตามที่นุชนารถ รัตนวงศ์ชัย ระบุว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล ซึ่งประกอบด้วยส่วนภายนอกที่สามารถเห็นได้ชัดและส่วนภายในที่เป็นลักษณะทางจิตวิทยาเฉพาะตัวบุคคล (นุชนารถ รัตนวงศ์ชัย, 2562) รวมทั้งผู้สนับสนุนด้านการเผยแพร่เพื่อสร้างการรับรู้ อาทิ สื่อมวลชน แฟน การที่สื่อมวลชนให้ความสนใจในตัวนางงาม ด้วยการเผยแพร่ภาพถ่าย ประวัติข้อมูลของนางงาม ยิ่งทำให้นางงาม เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อฐานแฟนที่ชื่นชอบนางงามเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างที่มีการประกวดนางงามคนไหนที่มีแฟนมาก เมื่อเดินออกมาก็จะได้รับเสียงเชียร์จากแฟนยิ่งส่งเสริมให้นางงามเกิดความมั่นใจ และกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้น ตามที่ สุเมธ ชัยไธสง ทำการวิจัยเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ทางเพศของแฟนนางงาม: ศึกษากรณีแฟนชายรักชายต่อการประกวดมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าสู่ความเป็นแฟนด้วยตัวแปรที่สำคัญได้แก่ เพศสภาพ สำนักเรื่องชาติ และรสนิยมชื่นชอบความเป็นโลกที่ถูกสื่อสารผ่านอัตลักษณ์ของนางงามไทย และ นางงามต่างชาติ โดยนางงามมีลักษณะเป็น “ผู้หญิงเหนือจินตนาการ” (Extraordinary Woman) และ แฟนได้สร้างตัวตนจากตัวบทนางงามในด้าน อากัปกิริยา การสร้างและตกแต่งร่างกาย การสร้าง ความรู้ความสามารถ และวิธีคิดแบบนางงามโดยสื่อสารอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการสื่อสารภายใน ตนเอง การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกลุ่มย่อย การสื่อสารกลุ่มใหญ่ การสื่อสารมวลชน และสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ส่วนตัว โดยอัตลักษณ์ที่แฟนสร้างและสื่อสารนั้น เป็นอัตลักษณ์ ทางเพศแบบผสมผสาน (Hybridity) ระหว่างตัวตนเดิมของแฟนและความเป็นนางงาม ซึ่งสะท้อนว่าการประกวดนางงามไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่สื่อสารอัตลักษณ์ทางเพศของผู้หญิงนางงามเท่านั้น แต่ยัง เป็นพื้นที่สื่อสารและต่อสู้เรื่องอัตลักษณ์ทางเพศของชายรักชายแบบเกย์ และแบบสาวข้ามเพศ ร่วมด้วย (สุเมธ ชัยไธสง, 2563) และยังสอดคล้องกับ Chaithaisong and Hinviman ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนาการการรวมกลุ่มของแฟนคลับชายรักชายต่อการประกวดนางงาม: จากนางสาวสยาม สู่มิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ พบว่า จากข้อค้นพบข้างต้นสะท้อนให้เห็นตัวแปรที่สำคัญในการเข้าสู่ความเป็นแฟนและแฟนคลับของผู้รับสารนั้นคือ “เพศสภาพ” กล่าวคือ ตัวบทการประกวดนางงามเป็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับ “ความเป็นหญิง” เป็นหลักซึ่งจากหลักฐานในยุคแรกได้พบว่า กลุ่มแฟนคือ “ผู้ชาย” ที่เสพเนื้อหาสารนางงามในฐานะความรื่นรมย์ของบุรุษเพศ ขณะที่ยุคที่สองและสามที่พบการเข้ามาของกลุ่มแฟนและแฟนคลับชายรักชายนั้น อาจวิเคราะห์ได้ว่าเป็นตัวแปรเรื่องเพศสภาพเช่นกันที่ว่า เป็นการเสพตัวบทนางงามในฐานะที่เป็น “ตัวแทนของฉัน” กล่าวคือนางงามคือตัวแทนความเป็นผู้หญิงที่แฟนและแฟนคลับชายรักชายอยากเป็น ทว่าถูกจำกัดด้วยเพศในทางชีววิทยาและข้อกฎหมายที่ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนคำนำหน้าจาก “นาย” เป็น “นางสาว” จึงทำให้แฟนเปลี่ยนจากความ “อยากเป็นนางงาม” มาเป็น “แฟน” และ “แฟนคลับ” นางงามเพื่อชดเชยความรู้สึกดังกล่าว (Chaithaisong, S., and Hinviman, S., 2020)

6. ปัจจัยแห่งความสำเร็จด้านความอดทนและพยายามของการประกวดนางงามในประเทศไทย ประกอบด้วย การพัฒนาบุคลิกภาพภายใน ได้แก่ การพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการฝึกพูดในที่สาธารณะ การพัฒนาบุคลิกภาพภายนอก ได้แก่ การฝึกซ้อม (ยืน เดิน นั่ง ไหว้) ฝึกฝนการโพสท่าหน้ากล้อง การสร้างอินเนอร์ ฝึกยิ้มสำหรับชุดราตรี ชุดว่ายน้ำ ชุดว่ายน้ำจากแบบอย่างที่ดี ทั้งนี้ นางงามยังต้องมีวินัยในตนเอง คือ การประพฤติ ปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ ข้อบังคับรวมทั้ง

ทำอย่างเต็มศักยภาพและสุดความสามารถ ตามที่ประเสริฐ เจริญจิตรธรรม ระบุว่า ในการประกวดเวทีใดเวทีหนึ่ง ผู้เข้าประกวดทุกคนต่างมีความพยายามมีความสามารถ ต่างเข้าร่วมประกวดเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป แต่ท้ายที่สุดแล้วตำแหน่งชนะเลิศคือเป้าหมายสูงสุดของทุกคน จึงสรุปได้ว่าถึงแม้จะมีความพยายามกันทุกคน แต่ถ้าวางชนะเลิศคือเส้นชัย มีผู้พยายามแล้วสำเร็จเพียงคนเดียวเท่านั้น ประเสริฐ เจริญจิตรธรรม (2556)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้ที่มีความต้องการประสบความสำเร็จในการประกวดนางงามในประเทศไทยจะต้องศึกษาบริบท วัตถุประสงค์ กฎและกติกา ของแต่ละเวทีการประกวดอย่างเคร่งครัด เพื่อนำไปสู่การเตรียมตัว ฝึกฝน และพัฒนาความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะของตนเองให้สอดคล้อง ตามความต้องการของกองประกวดของแต่ละเวทีการประกวดที่มีความต้องการนางงามที่มีคุณลักษณะ ที่แตกต่างกันออกไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงามในบริบทที่แตกต่างกันออกไป โดยจำแนกตามเวทีการประกวดหรือระดับของการประกวด เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกวดนางงามในบริบทที่แตกต่าง ซึ่งจะทำได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อทำให้ผู้หญิงไทยประสบความสำเร็จในสายอาชีพนี้

เอกสารอ้างอิง

- Anilbon, A. (2013). *Ways to Win*. Bangkok: Offset Plus Co.,Ltd.
- Banchuen, K. (2022). *Personality Development*. Bangkok: V. Print (1991) Company Limited.
- Boonkerd, C., & Chairat, P. (2022). Political and Social Values in Beauty Pageants. *Political Science and Public Administration Journal*, 13(1), 35–60.
- Chaithaisong, S., & Hinviman, S. (2020). The Community Development of Male Homosexual Fan Club toward Beauty Queen Pageant: From Miss Siam to Miss Universe Thailand. *Connexion Journal of Humanities and Social Sciences*, 9(1), 123–148.
- Chaithaisong, S. (2020). Gender Identity Communication of Beauty Queen Fans: A Case Study of Homosexual Fans towards Miss Universe Thailand Pageant. *Journal of Chandrakasemsarn*, 26(2), 264–278.
- Denzin, N. (1978). *Sociological Methods: A Sourcebook*. NY: McGraw Hill.
- Jermjutitham, P. (2013). *Ways to Win*. Bangkok: Offset Plus Co.,Ltd.
- Joungtrakul, J. (2018). Sample Size and Sampling Issues in Qualitative Research. *Journal of Business Administration and Social Sciences Ramkhamhaeng University*, 1(2), 1–16.
- Kasampolkoon, A. & Somkane, P. (2022). Folklore and Beauty Queens: Functions of Folklore and Reflection of Thai Society. *Journal of Humanities and Social Sciences Burapha University*, 30(2), 179–196.
- Kumpusiri, P., Supasetsiri, P., & Nopudomphan, K. (2022). The Role of Beauty Queen in Thai Society. *Journal of Social Science and Buddhist Anthropology*, 7(8), 55–66

- Meggison, D. and Pedler, M. (1992). *Self-development: A facilitator's guide*. London: McGraw – Hill.
- Phrakitti, P. (2016). Learning English through the Cyber. *Journal of Yanasangvorn Research Institute Mahamakut Buddhist University*, 7(1), 181–185.
- Podhisita, C. (2019). *The art and science in the qualitative research*. (8th ed.). Bangkok: Amarin. Printing.
- Princess Maha Chakri Sirindhorn. (1999). *A collection of speeches to celebrate Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn's speech Princess Maha Chakri Sirindhorn science and technology*. Bangkok: National Science and Technology Development Agency (NSTDA).
- Pruksachattaworn, T. (2021). The Image of Thai Beauty Pageants through Miss Universe Thailand Contest's Answers. *Siam Communication Review*, 20(2), 230–242.
- Punpinij, S. (2011). *Research Techniques in Social Science*. Bangkok: June Publishing Company Limited.
- Ratanasuwongchai, N. (2019). *Service Psychology*. Bangkok: Chulalongkorn University Press (Cuprint).
- Sukdarunpattha, T. & Iamratanakul, S. (2018). The Beauty Pageant's Image to a Society. *Kasetsart Applied Business Journal*, 11(14), 38–52.
- Vorapong, P., & Common, B., T. (2018). The Communication of Beauty Identity through Miss Grand Thailand Contest. *Journal of Communication Arts*, 36(2), 34–51.
- Yanyongkasemsuk, R. & Intawong, S. (2014). Beauty pageant and public patriarchy. *Burapha Journal of Political Economy*, 3(1), 83–105.